

Ki magyarázza meg már?

Privatizálás és önkormányzat

(Beszélgetés képviselőjelöltekkel)

A Kanizsa szerkesztőségében kerekasztal-beszélgetést folytatunk városunk országgyűlési képviselőjelöltjeivel. A beszélgetésben részt vett dr. Balogh Ferenc (KDNP), Harkány László (HVK), dr. Konyek István (Agrárszövetség), Siklósi János (FKGp), Soitl Károly (SZDSZ), Tarnóczy Átilla (MDF), dr. Vári László (MSZP) és dr. Vass József (MSZMP). Lapunkat Pék Pál és Marton György képviselte.

Kanizsa: A választási küzdelem első szakasza lezárult. Ma már tudjuk, kik szerezték meg a jogot arra, hogy a március 25-i választásban megmértesse nek, kik azok, akik Nagykanizsán egy a jövőben Magyarország politikai arculatának formálói lehetnek. Elsőként tehát arra szeretnénk választ kapni, hogy milyen az a politikai vértet, melyben mutatkozni kívánnak.

Dr. Vass: 1960-tól voltam az MSZMP tagja, de jött egy olyan időszak, amikor szembekerültem a párt álláspontjával, s ezért 1989-ben ki is leptem a pártból. Nem azonosulhattam a régi MSZMP politikájával, azokkal a módszerekkel, amelyeket alkalmaztak, viszont úgy gondolom, hogy pártom, az új MSZMP a demokrácia pártjává vált. Ma egyetlen olyan párt sincs az országban, mely szocializmust akar, amely a közösségi gazdálkodást helyezi előtérbe, amely a nagy-, kis-, és magánvállalkozást is elismeri, csak az MSZMP. En mindeneképpen a munkásosztály érdekeiért akarok dolgozni.

Harkány: A városban eltöltött fél évszázados múltam, úgy gondolom fedeztet arra, hogy hiteles legyek egy olyan politikai álláspontban, amely nem akar kilendülni se jobbra, se balra. A demokratikus humanizmus eszményei, amelyeket egész pályámon követtem,

és a jövőben Magyarország szükségletei nagyon jól összehangolhatók. De a tv utolsó hávi műsorának szereplőit végig hallgattuk, megállapíthattuk, hogy elképesztő önjelöltek fecségesé zúdul a néző és a hallgató nyakába. Ezért úgy gondolom, hogy a választók fogják megmondani, hogy alkalmasak vagyunk-e a választóközvet képviselőkre.

Kanizsa: Természetesen. Viszont a választóknak a jövőben kevésbé nyílik lehetőségük arra, hogy beavatkozzanak a képviselői munkába, és visszahívásra sincs lehetőség. A jelenlegi parlamentet senki sem tartja legitimnek, mi azonban – tisztelőt a kivételnek – a most fellépők némelyikét sem érezzük hitelesnek. Országosan ismert nevek, vagy nagy pártok által mozgatott figurák ők. Egyáltalán: mitől lesz jobb ez a parlament, mint a régi?

Tarnóczy: Az új parlament legitimítását nem az fogja adni, hogy az odakerülőök alkalmasnak tartják-e magukat vagy sem, hanem az, hogy az ország népe alkalmasnak tartja-e őket. En úgy kerültem szóba, hogy az MDF kanizsai csoportja megválasztott, némi szelíd erőszakkal. Amit képviselni akarok, az a demokrata fórum programja. Ezt jónak tartom, mert számomra bebizonyosodott, hogy a polgári demokráciának nincs vetélytársa. A fa-

szimus megbukott, s az utolsó szegeket verik a marxizmus-leninizmus koporsójába. Az egész világon a polgári demokrácia felé hajlik az átalakulás, ezt akarom segíteni.

Dr. Vári: Nézetem szerint az új parlamentnek más lesz a mozgáster, mint a réginek. Tudomásul kell venni, hogy ez egy többpártrendszerű parlament lesz, amelyben ugyan megjelenik a régió képviselői is, de akár tetszik, akár nem. Nekünk a pártok programjait kell elsődlegesen képviselnünk. A parlamenthez képest, mely törvényhozó parlament lesz, a kormány szerepe is alárendelődik majd. En eddigi életem során mindig választás révén jutottam pozícióba, most is. A közösség, a város tradícióira akarok építeni, és a generációk tapasztalataira.

Kanizsa: A demokrácia alapfeltétele az egészséges politikai váltógazdaság. Ez csak akkor lehetséges, ha az ellenpárti szerepben karakteres politikai erő jelenik meg. Ma azonban mindenki középre menekül. Egyelőre csak a parlamentbe kerül és látszik elfogadható célnak a szándék azon túl alig. Kigyújtottuk a pártok programjaiból azokat a tételeket, melyek fedik a jelenlegi kormányzat céljait (dereguláció, vállalkozások ösztönzése, külgazdasági nyitás, adómérséklés stb), de ha ugyanarról mindenki ugyanazt gondolja, akkor karakteres pártpolitikáról nem lehet beszélni.

Soitl: Nem tudok egyetérteni azzal, ami a kormánypolitikáról elhangzott. Beszélhetünk-e például deregulációról, amikor egy egyszemélyes vállalkozásnak két A/3-as naplókönyvvél kell igazolnia legitimítását? Vagy exponálhatnám az adósság-átütemezés kérdését, a fizetés-

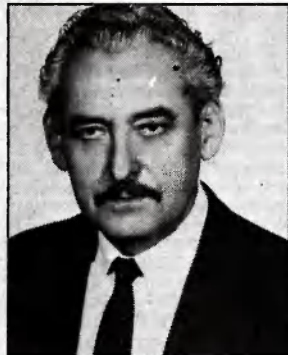
kötelezettség átütemezését, amitől ez a kormány tart. Mi úgy indítunk, hogy igenis, lélegezhet kell juttatni a népgazdaságot, s ennek egyik módja az, hogy néhány évre megpróbáljuk az adósság-szolgálat bizonyos részét átütemezni. Azt hiszem, ez karakteres program. Többek között ezt képviselném a Parlamentben.

Siklósi: En egész életemben figyelemmel kísértém a magyarság sorsát. Ma az országot a legmesszebbmenően féltém, halálán van, fel kell ébresztenni. Az élen leszek abban, hogy ez az ország felvirágozzon.

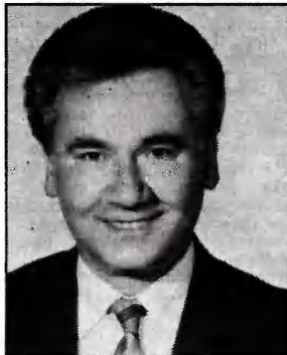
Dr. Balogh: Magam is vonzódtam a politikához. Ezt meghatározta származásom, világnézetem, nevelésem. A jogászmesterséget is azért választottam, hogy szolgálni tudjam a közösséget, amely mindig az élet árnyékos oldalát járta. Úgy vélem, a költségvetés az, amely a napi politikát meghatározza, ezért adópolitikával szeretnék foglalkozni. A vállalkozások korlátait kívánom lebontani, a többgyermekesek érdekeit képviselni.

Dr. Kötnek: Tulajdonképpen mindent a tettek minősítenek. Amit Magyarországon deklaráltak, annak fele sem igaz. Fordulat szükséges, pályát kell módosítani, s talán alkalmas vagyok a feladatra. Elsősorban művelődésügyi kérdésekhez tudok hozzájárulni, de az oktatás – a gazdaság mellett – egyébként is generális kérdés. Ebben lépni kell. A másik az új magyar falu kérdése. Egyik énem valahol ott van a föld körül. Végtelenül ezért úgy érzem a legmélyebb válság a vidék válsága.

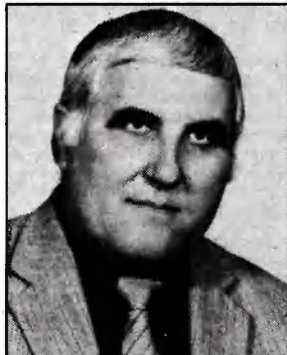
Tarnóczy: Mindenesetre abból kell kiindulni, hogy a magyar gazdaság, minden előze-

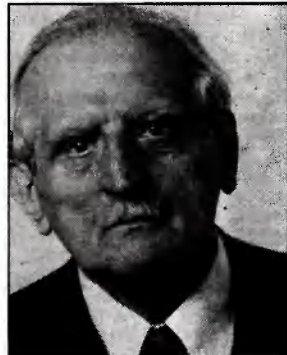
Dr. Balogh Ferenc

Harkány László

Dr. Konyek István

Siklósi János

tes igyekezet ellenére, ma még zárt gazdaság. Attól, hogy törvényben vagy bármilyen módon deklaráljuk, hogy mátol kezdve a gazdaság nyitott, még nem válfozik semmi. Kell egy átmeneti időszak, amikor tanulódót adunk az egész gazdaságnak, hogy a nyitottsághoz igazán hozzászokhasson, hiszen enélkül nagyobb kárt okozunk, mint amilyen hasznot hajtunk. De ne az vezessen ki a válságból bennünket, aki belevitt. Mégha a jelenlegi kormánnyal vannak is egyező vélekedések, egy ellenzéki kormányknak nagyobb erkölcsi támogatása lesz, nem is beszélve arról, hogy egy ilyen kormány a külföld részéről is más megítélés alá esik.

Kanizsa: Az persze megérne egy misét, hogy jobb vagy bal féle pillantásunk-e ki az országból. Viszont két dologban mintha egyetértés lenne: Féllet piacgazdaságra van szükség, s ehhez kapcsolni kell a szociális igazságosság értékeinek védelmét. E helytálló. Csak hogy itt az általános elszegényedés, a tartalékok folyamatos felélése. Az új kormányzatnak, ilyen körülmények között, milyen mozgásteret lehet? Hol vannak az erőforrások, amikre építhet?

Harkány: Hadd idézzek egy cikket! „1945-ben és 1956-ban a tankok foglalták el Magyarországot. Nehogy bekövetkezzék az, hogy most meg dollárkötegek foglalják el az országot.”

Kanizsa: Az MDF gazdasági programja szerint a legfontosabb erőforrás az ember. Valójában mit jelent ez?

Dr. Kotnyek: Ezt én is elismerem. Ha ebben az országban az emberek milliói, lukas gatyában és üres hassal nem állnak oda az új kormány mellé, akkor itt lehet akármilyen okos politika...

Kanizsa: Persze! De mikor áll ki az ember? Ha három dologot teljesít a kormány: visszahozza az állam szerepét, tehát néveli az egyén mozgásterét, ha a kis- és középgazságtencsiakat valamilyen módon érvényesíti, s ha a helyi önkormányzatok végre elnyerik az őket megillető jogokat.

Dr. Kotnyek: Nekünk van egy hátszéknyi vasércünk, vannak lerobant üzemeink, de vannak tehetséges emberek is. Ez a legnagyobb tartalékunk. Velük meg tudjuk akadályozni, hogy kiszámoljanak bennünket. Már ez sem lesz kicsiny tett, s ha fel tudunk állni, az lesz a

nagy dolog. Ha az ember érzi, hogy szabad, hogy egy picit is megvalósíthatja önmagát, sok minden elviselésére vállalkozik.

Solti: Hadd jegyezzem meg, hogy az emberi erőforrásokat lehet véres verejtéket ontva, szocialista brigádokba kényszerítve herdálni is, mert ugye ez volt idáig. MI nem mondjuk, hogy könnyebb lesz, csak azt, hogy a nadrágszj-összehúzásnak értelme lesz. A herdálást kizárjuk. Nem akarunk világgikizárást. Bős-Hungarost, nem akarunk Tengizt, mi ki akarunk vonni egy csomó erőforrást az értelmetlen, beruházásokból. Ma, a világgiazi körülmények között, az eladhatatlan termékeket gyártó cégek tömege nemcsak fizeti a dolgozóit, de kedvezményesen étkezeti, utaztatja, stb. Ha a juttatások egy részét, a társadalom töröképességére figyelve, fokozatosan megszüntetjük, már azaz is óriási erőforráshoz jutunk. Más forrásnak a hatalmas kormányzati apparátus leépítése lehet. Ha mindezt számszerűleg áttekintjük, kimutatható, hogy a források segítségével - az infláció lassítható, és 3-4 éven belül egyezményre csökkenthető. Ezen a platformon vannak azok az erőforrások, melyekkel kezelni tudjuk a másik póluson keletkező társadalmi feszültségeket, akár a munkanélküliségről, akár a szegénységről legyen szó.

Dr. Kotnyek: Meggyőződésem, hogy szép szegénypolitikat csak gazdag ország tud csinálni.

Dr. Vass: Már az emberi szabadság kérdéséhez szerettem volna hozzászólni. Ez nagyon szép, jól hangzik, egyik legfontosabb kelléke az embernek, de nem elég. Ez nem tudja az országot talpra állítani. Az kell, hogy az emberek érdekelték legyenek abban, amit csinálnak. En hiába vagyok szabad, ha kiközösítenek innen vagy onnan. Az emberek abban a közösségben kapják meg az elismerést, ahol dolgoznak, s annyit amennyi értékét a munkájukba belevisnek. Itt nem érezték tulajdonosnak magukat, ez az igazság. Ma is el vannak keseredve, mert annyira megsanyargatta őket a Németh-kormány, hogy az már a töröképesség határán van.

Dr. Kotnyek: Nem akarom a Németh-kormányt védeni, de hogy a sanyarúságnak ebbe az állapotába jutottunk, az nem a

Németh-kormány másfél-két éves idejére datálható. Régóta, amikor régóta nincsenek az emberek érdekelve abban, amit csinálnak. Es nem is biztos, hogy ehhez csak a tulajdonosi szemlélet szükséges. Az én őseim jobbágyok voltak. Termeltek 100 kereszt búzát, abból 9-et adtak a földesúrnak, 10-et az egyháznak, maradt nekik 81. Ez érdekeltség. Az én megtermelt 100 forintomból, boldog vagyok, ha 20 forint marad. Ez a matematikai képlet is sürgét, hogy tenni kell valamit. Meri mit kapok én a 43 forintos társadalombiztosításomért, amit a 100 forintomból elvettek, plusz a 10 forintos SZTK jutalékért, összesen 53 forintért? Nem hiszem, hogy a normális viszonyok között egy biztosítással megkötöm a magam baleset- vagy életbiztosítását, ki kell fizetnem a fizetésem 53%-át! Ha ezt a többlépcsős újraelosztási mechanizmust felszámoljuk, akkor már nem kuncogó krajcárok maradnak, hanem lényegesen több. Es akkor még alig léptünk.

Sikliósi: En a legfontosabb lehetőséget az énszerveződésben látom, a magántulajdonban, ez víz bennünket tovább. Ma még sok olyan közbenső, parancsolgató szerv van, amelyek főszámolása elsősorú feladat, hiszen ezek nem produkálnak, átluk a pénz a teljesítmény-nélküliségbe áramlik. A vállalati személyzeti, munkaügyi osztályok, az IKV is feleslegesek.

Dr. Vári: Bizonytal, de ha az ideológiát számúzzuk a gazdaságból, az már egy csomó dolgot megold. Úgy érzem, hogy az eddigi állam-és gazdaság-vezérlésünk nagyon távol volt a valóságos államtól és gazdaságtól. Csak egy radikális modernizációs program segíthet. Azért értek egyet az SZDSZ-szel, mert társadalomépítő, stratégiai programot kínál. A kormány képtelen helyzetben van tehát most számon kérni tőle, hogy mit csinál, ahogy azt az MSZMP akarja nem becsültes dolog. Valamennyien tudjuk, hogy ez átmeneti időszak, élnek még az állampárti beidéződések, s ezek behatárolják a lehetőségeket. Egyben vagyunk érdekelték: hogy a modernizációs program minél hamarabb induljon el. Mindazt meg kell adni az embereknek, amit egy magára valamit is adó európai állam alanyi jogon biz-

tosíthat. S ami nagyon fontos: szuverén országnak kell maradnunk.

Tarnóczky: Gazdasági erőforrásaink sincsenek. Ebben az országban már sikerült elhanyagolni a lakásokat, az utakat, a telefonot, sikerült kétszer kifosztani a mezőgazdaságot, az ipar igéretes részét lefekezni, beleölni a pénz a kilátástalan felébe, ughogy mégiscsak igazat mond az MDF program, amikor az emberi erőforrásokra épít. Abban persze Solti Károlynak tökéletesen igaz van, hogy a meglévő forrásokat hasznosabban lehetne felhasználni, s pontosan azok a megtakarítási források vannak szerintünk is, amelyeket ő felsorolt. Elsősorban azeket kellene a kis-és középvállalkozások támogatásába fektetni, mert a világ nyugati része megváltozott, és éppen azok az emberi tulajdonságok értékelődtek fel, amelyek a magyarakat jellemzik: vállalkozószegség, kezdeményezőszegség, az egészséges önzés. En nem tudom elképzelni egy magyar munkásról, hogy úgy dolgozik a futószalag mellett, mint egy japán. Ebben nem tudunk versenyezni, de ha a magában dolgozik az ember, annál inkább. A problémák nem ma keletkeztek, azokért a Kádár-rendszer a felelős. A Németh-kormányt felelőssé tenni, igazságtalan dolog. Annak, hogy valamikor olcsóbb volt a tej és a kenyér, nagy ára volt. Az, hogy ide jutottunk. Az nem megoldás, hogy eltöröljük az adót, mert a Kádár-rendszerben is volt adó, de nem a zsebünkéből vették ki, ide sem adták a többletet. Az üzemek fizették, nem szerepelt a fizetési szalagon.

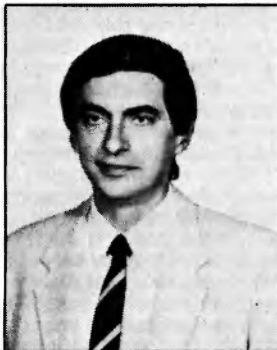
Sikliósi: Az adórendszerből sok minden függ. A vállalkozást például egyáltalán nem szerkenti a 43+10%-os adó. Ez képtelenség! Ha vállalkozó ezt eléri, nem megy tovább. MI maximálisan 30%-ot engedünk meg. Az ember akkor töreszkiz többre, ha egyéni érdeke fűződik hozzá.

Dr. Vass: En továbbra is ki-tartok amellett, hogy a Németh-kormány többet rontott, mint a Kádár-kormány. Hiszen már akkor voltak olyan reformtervek-vek, amelyeket, ha valóra tudtak volna váltani, az országot

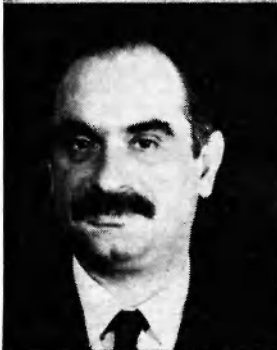
(Folytatás a 11. oldalon)

Solti Károly

Tarnóczky Attila

Dr. Vári László

Dr. Vass József

Privatizálás és önkormányzat

(Folytatás az 5. oldalról)

ki tudták volna húzni a nehéz helyzetből. Hogy miért nem, annak egyetlen oka a struktúra volt. Ha a rendszerben a munkavállalót nézem, azt mondom, hogy szinte mindenki lógott, a többség meg lopott, amit egy maszeknál nem tudott volna megtenni. Nem volt munkafegyelem. A munkáltató nem használta ki a gépeket, de második, harmadik műszakot kezdett. Az áru anyagban és félkész termékekben fektet, nem ment a piacra. Az irányításban pedig ott voltak a támogatások és az elvonások. Ugy volt, hogy aki tetszett, annak adtak aki nem, attól elvettek. Ez volt a rendszer egyik hibája.

Kanizsa: Vass úr azt mondja, hogy a Kádár-rendszer jóra készült, látta a hibákat, de nem tudta korrigálni. Miért nem? Mit mond az MSZMP arra, hogy miért maradt a költségvetés olyan súlyos, amilyen volt? Miért hagyták, hogy ezen képtelen mennyiségű pénz áramoljon át? Miért nem tettek valamit, ha látták, hogy ennek mozgását az alkalmatlan termelés nem tudja garantálni? Szeretnék hallani, volt-e egyetlen mozzanat, amely perspektívát kínált?

Dr. Vass: A sztálini modell volt a hibás, attól nem tudtak szabadulni.

Kanizsa: Ez tartalmazza általánosítás, hibás érvelés.

Dr. Vass: Akkor is így van. **Dr. Balogh:** A költségvetés generális felülvizsgálatára van szükség. Egy csomó olyan tétel szerepel benne, mely 45 után került bele, s funkcióit időközben elvesztette. De mert az őrözlalt munkát keres, mindig találtak valami értelmesen újat, ezért a mai napig élnek azok a struktúrák, melyeket meg kellett volna szüntetni. Jól mondta Vári László, hogy a gazdaságot ideológiailag kellene felülvizsgálni. Egy példát csak! A tervehatal még mindig működik. Egy piacgazdaság felé tartó országban erre nincs szükség. Ha a felesleges kiadásokat megvizsgáljuk – volt rólok azó – számtalavó összegeket tudunk a költségvetés révén is megakartani. Ez átszervezések számottevő munkaerő felzabálásával járnak együtt. Ezek egy részét a mezőgazdaságba, más részét a magán-gazdálkodásokba kell irányítani. Figyelmelt kell fordítani az átképzésekre, arra, hogy Magyarországon a szolgáltatások aránya 13%, nyugaton viszont 50-60% között van. Ez áruko-dó télet.

Tárnóczy: Elhangzott, hogy a történetekről a sztálinizmus a hibás. A baj csak az, hogy a sztálinizmus – fontosabb ismeretjellegében – semmiben sem különbözik a marxizmus-leninizmus-tól. En tudom, hogy Gorbacsov Breznevhez és a sztálinizmusra hivatkozik, és azt mondja, hogy visszakanyarodik a marxizmus-leninizmushoz, csakhogy az elvek, amelyekre hivatkozik, sehol sem találha-

A kerekasztal-beszélgetés résztvevői.

tól Lenin műveiben. Nem tudom, ha gazdasági elképzelései megvalósulnának, akkor a Szovjetunió miben különbözne egy nyugat-európai gazdaságtól, egy olyan országtól, ahol nagy az állami tulajdon szerepe. Szerintem semmiben. Valóban a rendszer, a felépítés hibájáról van szó, és ezen sohasem segíthet az, ha az elvtársakat kicseréljük okosabb becsületesebb elvtársakra, mert itt nem lehetett okosnak lenni. Ha pedig becsületes volt valaki, az idővel korrumpálódott, mert a rendszer ilyen volt.

Kanizsa: A kardinális kérdés tulajdonjogi kérdés. S miután a politika legfontosabb mozgásterét a vidék, kulcsfontosságú a föld tulajdonjoga, a jövővő földforra következményeinek lecsapódása, s mindenképp a termelészövetkezetek sorsa. Erről mi a véleményük?

Tárnóczy: Az biztos, hogy nálunk négyezer, hatszor annyian dolgoznak a mezőgazdaságban, mint nyugaton. De ha itt egy hatékonyabb gazdálkodás folyhat, ez valószínűleg nem fog fennmaradni. En például jónak látom, ha a melléküzemágakat leválasztanák a tsz-ekről, hiszen azok általában a tsz vesztésegeit fedezik. Ha ezek a kisüzemek önállókn lennének, rugalmasan alkalmazkodni tudnának a változó körülményekhez, és a falvakban lakóknak munkát adhatnának. Mindehhez természetesen hozzájön a vállalkozás, hiszen egy faluban nemcsak mezőgazdasági jellegű tevékenységre van szükség, másfajta is – az idegenforgalomtól a benzinkútig.

Siklósi: Ha az önrrendelkezéssel megteremtjük a feldolgozó ipart, na önállóan kereskedik a falu, ha önállóan keres piacokat itthon és külföldön, ha nem lesz külkereskedelmi vállalat, legfeljebb csak bizonyos organizáció, akkor remélhetünk változást.

Dr. Kotnyek: Aztér, én azt mondom, hogy most ne a je-

lenlegi munkanélkülieket irányítsuk a faluba. Mert hiába adjuk oda a földet, eszközöt nem tudunk hozzá adni. En csak olyan falut tudok elképzelni, amilyen Ausztriában van, amely gyakorlatilag város. Ugyanolyan rangú és kifizetődő vállalkozás, mint a szolgáltatás vagy az ipar. De amíg ezt nem tudjuk elérni, addig ne küldjünk a faluba több embert, mert az is gond lesz, aki ott van.

Solti: A mi megítélésünk szerint az Üzemnagyság a magyar mezőgazdaság legnagyobb problémája. Ez a két szélső pályán az egyszemélyes kis-gazdaság és az állami vállalat színvonalán működő nagy-üzem. A kettő közötti tér kifülfítésével sok minden automatikusan megoldódik. A föld pedig azé legyen aki megműveli. Nem értünk egyet a bérleti jogviszonyok sorozatával, mert a módszernek ártható hatása van. A földet odaadnánk annak, aki telekönnyvleg ma is a tulajdonosa, jgolytonosa, ha kéri. A többitől az önkormányzat dönthet. Az igénylőket ó

ítélhetné meg. Mi nem akarjuk a kisgazda módszert, mert annak ártható hatása lenne. A tsz-ek spontán döntésnek, maradnak vagy sem. Támogatás viszont kell, anélkül a mezőgazdaság nem létezőhet.

Dr. Kotnyek: Így van. Állami támogatás nélkül sehol a világon nem megy a mezőgazdaság.

Solti: A Közös Piachoz is csak támogatott árakkal tudunk csatlakozni. Egy példa: Ha lebomlik a Zalaúsz, az fogja lebontani, hogy 3-4 termelő összeáll, falunként megcsinálja a maga kis vágóhidját, és nem 386 forintért állít elő 1 kg kolbászt, hanem 296 forintért. Remélhetőleg így lesz mindennel az évilágon, és akkor majd odaérünk Európához.

Kanizsa: Vágul egy utolsó, közös kérdés: Mi az, amit egyéni programjokban Nagykanizsán meg akarnak valósítani?

Dr. Balogh: A valódi önkormányzatot, megfelelő vagyoni eszközök, termelő üzemek ide-rendelésével.

Tárnóczy: A legfontosabb önkormányzati teendők, pillanatnyilag, Kiskanizsa csatornázását vélem.

Dr. Kotnyek: Kihaszarná azt, hogy ez a város itt van az Alpok-Adria és Kelet-Európa között. Igencsak üdvözölni tudnék egy osztrák-magyar-olasz közös bankot, amint már a dualizmus korában is volt.

Harkány: A megváltozott iskolarendszer és oktatási reform alapján a környék szükségleteihez jobban igazodó oktatási szisztémát kellene kialakítani.

Dr. Vári: Mindent megelőző az önkormányzati törvény.

Solti: A megyei közigazgatás szerepének megszüntetését szorgalmaznám.

Siklósi: Önkormányzatot és teljes átrendeződést.

Dr. Vass: A szociális ellátottság kiszélesítését kívánom, beleértve az ingyenes egészségügyi ellátást is.

Kanizsa: Köszönjük a beszélgetést. Minket sok dologban meggyőztek. Kivánjuk, hogy az olvasók is így gondolják.

Politikai üldözöttek közgyűlése

A szervezet megkeresésére közöljük, hogy a volt Politikai Üldözöttek Bajtársi Szövetsége közgyűlést tart azok részére, akik az elmúlt 44 évben valamilyen formában szembekerültek a diktatúrával: akik a szomszédos országok közötti kapcsolászerében áttelepítésre kerültek, kiket a mezőgazdaság átszervezésekor kuláknak minősítettek, akiket földjüket vagy egyéb ingatlanukat elvették, akiket internáltak és kényszermunkára toloncáltak; kiket hadifoglyként a békekötés után haza nem engedtek, akik a Szovjetunióba hurcolt kényszermunkások voltak, hívja a politikai elítélteket, akiket a rendszer morálisán kényszerített szolgálata: hívja mindazon személyek gyermekeit, házastársait, szüleit, rokonait, akikre az elítéltekről átnarult a megbélyegzés.

A közgyűlésre 1990. március 17-én (szombat) Budapesten, a szövetség VII. kerületi Pétferi Sándor út 42. sz. alatti székházában kerül sor.

A szövetség a rászorulókat útiköltségének felét jegy ellenében (csak oda) megtéríti, s a résztvevőknek reggelit és ebédet ad.

A program szerint délelőtti tagsági belépéseket lehet kérni, a gyűlés pedig 12-14 óra között lesz. A vita és a vezetőkérválasztás után neves színészek részvételével rövid kultúrumsorra kerül sor.

(tl-nyl)